

การพัฒนาการออกเสียงพยัญชนะต้นกักในคำศัพท์
ภาษาอังกฤษ ด้วยการสอนแบบโฟนิกส์
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
Development of Plosive Sounds Pronunciation in
English Vocabulary
By Phonics Teaching for 2nd Grade Students

รุฬิยา อามิง¹ / ภัทรา ปินตะแบทย^{2*}
Rufiaya Arming² / Pattra Pindabaedya^{2*}

^{1,2}สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
ปทุมธานี 13180, ประเทศไทย

^{1,2}Program in English, Faculty of Education, Walaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage,
Pathum Thani 13180, Thailand.

*Corresponding Author Email: pattra.pin@vru.ac.th

Received: July 19, 2025

Revised: October 23, 2025

Accepted: November 5, 2025

Abstract

This research aimed to 1) compare the ability to pronounce plosive sounds in English vocabulary among students before and after learning through phonics instruction, 2) study the development of plosive sounds pronunciation in English vocabulary among students who underwent phonics instruction, and 3) investigate students' satisfaction with phonics instruction. The population consisted of 102 grade 2 students from Sang-am School, Khlong Luang District, Pathum Thani Province. The sample group comprised 34 students from class 2/1, selected through cluster random sampling. The research instruments included: 1) 16 phonics instruction lesson plans, 2) a 24-item true-false test measuring plosive consonant pronunciation in English vocabulary with a reliability coefficient of 0.74, and 3) a satisfaction questionnaire regarding phonics instruction for students. Data analysis employed descriptive statistics (mean and standard deviation), t-test, and relative development scores. Research findings revealed that: 1. Students' ability to pronounce plosive sounds in English vocabulary after phonics instruction was

significantly higher than before instruction at the .05 level.2.The assessment of student development in pronouncing plosive sounds in English vocabulary after phonics instruction, measured by relative development scores, showed an overall average at a very high level. 3. Students demonstrated high levels of satisfaction with phonics instruction.

Keywords: English vocabulary, Phonics instruction, Plosive sounds Pronunciation

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถการออกเสียงพยัญชนะต้นกัก (Plosive sounds) ในคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนก่อนและหลังเรียนรู้ด้วยการสอนแบบโฟนิกส์ 2) ศึกษาพัฒนาการในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นกัก (Plosive sounds) ในคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ผ่านการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบโฟนิกส์ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนแบบโฟนิกส์ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนสังข์อ่ำ อำเภอกลองหลวง จังหวัดปทุมธานี จำนวน 102 คน กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1 จำนวน 34 คน ได้มาด้วยวิธีการแบบแบ่งกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบโฟนิกส์ จำนวน 16 แผน 2) แบบวัดผลการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นกักในคำศัพท์ภาษาอังกฤษ แบบทดสอบปรนัย แบบถูก-ผิด จำนวน 24 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.74 และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นกัก (Plosive sounds) ในคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน หลังเรียนรู้ด้วยการสอนแบบโฟนิกส์สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ผลการประเมินพัฒนาการความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นกัก (Plosive sounds) ในคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียน หลังเรียนรู้ด้วยการสอนแบบโฟนิกส์ด้วยคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์โดยรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงมาก
3. นักเรียนความพึงพอใจต่อการสอนแบบโฟนิกส์อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: คำศัพท์ภาษาอังกฤษ การสอนแบบโฟนิกส์ การออกเสียงพยัญชนะต้นกัก

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยในศตวรรษที่ 21 เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ด้วยเหตุนี้กระทรวงศึกษาธิการจึงบรรจุภาษาอังกฤษไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยมุ่งหวังให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้ มีเจตคติที่ดีต่อภาษา มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษต้องอาศัยการฝึกฝน เพื่อให้เกิดทักษะทั้งสี่ด้าน คือ ด้านการ ฟัง พูด อ่าน เขียน ซึ่งการออกเสียงที่ถูกต้องเป็นพื้นฐานอันนำไปสู่การพัฒนาทักษะในด้านอื่น ๆ เนื่องจากการออกเสียงที่ถูกต้องจะช่วยให้ผู้ฟังเข้าใจบทสนทนาได้ง่าย ลดความสับสนและความเข้าใจผิดในการสื่อสาร เช่น เสียงพยัญชนะต้นกัก /p/ และ /b/ ในคำว่า “pat” และ “bat” มีความใกล้เคียงกันมาก หากออกเสียงไม่ถูกต้องอาจทำให้ความหมายเปลี่ยนแปลงและทำให้การสื่อสารคลาดเคลื่อนได้ ด้วยเหตุนี้การออกเสียงภาษาอังกฤษที่ถูกต้องจึงเป็นพื้นฐานที่สำคัญ กระทรวงศึกษาธิการกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่จบประถมศึกษาปีที่ 3 ให้สามารถอ่านออกเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคง่าย ๆ ได้ถูกต้องตามหลักการอ่าน รวมถึงสามารถตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านประโยค บทสนทนาหรือเนื้อหาง่าย ๆ (Ministry of Education, 2008) การสร้างพื้นฐานในการออกเสียงอย่างถูกต้องนี้ส่งผลโดยตรงต่อประสิทธิภาพในการสื่อสาร และเป็นปัจจัยในการสร้างความมั่นใจและทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษในระดับที่สูงขึ้น

ปัจจุบันการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย พบว่าผู้เรียนประสบปัญหาเกี่ยวกับการออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษไม่ถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Methawong (2020) และ Busaba & Duangkhamnoi (2022) พบว่า นักเรียนระดับประถมศึกษาไม่สามารถอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้เนื่องจากไม่ทราบเสียงของอักษร เกิดความสับสน ขาดความเชื่อมโยงระหว่างอักษรและเสียง จึงออกเสียงผิดและไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ และส่งผลให้นักเรียนไม่สามารถนำคำศัพท์ไปใช้ได้ จากการสัมภาษณ์หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ Wanniporn Wiyanan (personal communication, 2 July, 2024) เกี่ยวกับสภาพปัญหาของนักเรียนโรงเรียนสังข้อ อำเภอ จังหวัดปทุมธานี กล่าวว่า “นักเรียนระดับประถมศึกษาตอนต้นส่วนใหญ่มีผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำ เนื่องจากขาดทักษะการออกเสียงและการสะกดคำที่ถูกต้อง นักเรียนส่วนใหญ่ใช้วิธีการจำคำศัพท์เป็นคำ ๆ แล้วเขียนคำอ่านเป็นภาษาไทยกำกับไว้ ทำให้ไม่สามารถออกเสียงคำศัพท์ที่แตกต่างจากบทเรียนได้” ซึ่งคณะผู้วิจัยเห็นตรงกันว่า ปัญหาดังกล่าวส่งผลต่อการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษและทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษต่ำ ดังนั้นการสอนให้นักเรียนสามารถออกเสียงได้ถูกต้อง สร้างองค์ความรู้ให้เกิดความเข้าใจความหมายของคำศัพท์นั้นเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

วิธีการสอนที่จะสามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการออกเสียงได้อย่างถูกต้องคือ วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics Method) เป็นวิธีการสอนการออกเสียงที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียง โดยใช้การออกเสียงเป็นตัวกำหนดและให้ความหมายสำคัญกับเสียงของตัวอักษร และการสะกดคำ ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นในกระบวนการสอนอ่านเบื้องต้น (Webster, 1908) ในปี ค.ศ.1890 Rebecca Pollard ได้นำวิธีการสอนแบบโฟนิกส์มาอธิบายเพิ่มเติมจนเป็นที่ยอมรับ และได้รับความนิยม วิธีการเรียนอ่านและเขียนภาษาอังกฤษด้วยการเชื่อมหน่วยเสียง (Phonics) และสัทศาสตร์ (Phonetics) ถูกนำมาใช้ร่วมกับการสอนอ่านออกเสียงแสดงให้เห็นถึงสัญลักษณ์ทางเสียง ที่เริ่มจากเสียงของตัวอักษร และเป็นการอธิบายการออกเสียงตามหลักภาษาศาสตร์ (Rojanarattanadamrong, 2018)

ด้วยเหตุนี้คณะผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษเริ่มจากการออกเสียงพยัญชนะต้นกัก (Plosive sounds) ในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ทั้งนี้เนื่องจากพยัญชนะต้นกัก มีความสำคัญเป็นอย่างมากสำหรับพัฒนาการทางภาษาของเด็กหลายประการ ประการแรก เสียงพยัญชนะต้นกักเป็นหนึ่งในกลุ่มเสียงแรกในภาษาที่เด็กสามารถออกได้ตามธรรมชาติ โดยงานวิจัยข้ามภาษาของ McLeod & Crowe (2018) ที่ศึกษาเด็กใน 27 ภาษาพบว่าเด็กสามารถรับรู้เสียงพยัญชนะกัก (Plosive sounds) และนาสิก (Nasals sounds) ได้ก่อนเสียงประเภทอื่น ๆ

ที่มีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น ประการที่สอง เสียง Bilabial plosives (/p, /b/) เป็นเสียงพื้นฐานที่เด็กควรพัฒนาได้อย่างสมบูรณ์ภายในอายุ 2 ปี เนื่องจากการออกเสียงเหล่านี้ต้องอาศัยการครีมีฝีปากทั้งสองข้างเข้าหากันแล้วเปิดออกอย่างรวดเร็วเพื่อปล่อยลมหายใจ ซึ่งเป็นการเคลื่อนไหวที่ง่ายและเป็นธรรมชาติสำหรับเด็ก และเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาไปสู่การพูดคำที่มีความหมายในภายหลัง (Oller, 2000 & Lee et al., 2018) และประการที่สาม จากมุมมองทางสัทศาสตร์ การพัฒนาการทางเสียงเริ่มต้นตั้งแต่ในครรภ์มารดาและไม่สมบูรณ์จนย่างเข้าสู่วัยรุ่น ความสามารถในการรับรู้เสียงมักเกิดขึ้นก่อนการผลิตเสียง ซึ่งช่วยสนับสนุนการพัฒนาการพูด (McLeod & Crowe, 2018) ดังนั้นการสอนเสียงพยัญชนะต้นกัก (Plosive sounds) ในช่วงแรกของการเรียนภาษาอังกฤษจึงเป็นการวางรากฐานที่แข็งแกร่งสำหรับการพัฒนาทักษะการออกเสียงในระดับที่ซับซ้อนมากยิ่งขึ้นต่อไปในอนาคต

จากเหตุผลและความสำคัญดังกล่าวข้างต้น การพัฒนาการออกเสียงพยัญชนะต้นกักภาษาอังกฤษด้วยการสอนแบบโฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่จำเป็นศึกษา เพื่อให้ได้แนวทางในการพัฒนาการออกเสียงของนักเรียนอย่างเป็นระบบ ส่งผลให้นักเรียนมีพื้นฐานการออกเสียงที่ถูกต้อง เกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ และสามารถพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในด้านอื่น ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการวิจัยในครั้งนี้จึงมุ่งศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการออกเสียงพยัญชนะต้นกักของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ศึกษาระดับพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคน รวมถึงความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการออกเสียงพยัญชนะต้นกัก (Plosive sounds) ในคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังเรียนรู้ด้วยการสอนแบบโฟนิกส์
2. เพื่อศึกษาพัฒนาการในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นกัก (Plosive sounds) ในคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผ่านการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบโฟนิกส์
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการสอนแบบโฟนิกส์

ทบทวนวรรณกรรม

บทความวิจัยเรื่อง การพัฒนาการออกเสียงพยัญชนะต้นกัก (Plosive sounds) ในคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยการสอนแบบโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ได้ทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีประเด็นสำคัญดังนี้

1. การออกเสียงภาษาอังกฤษพยัญชนะต้นกักในคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

การอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญโดยเฉพาะอย่างยิ่งการออกเสียงพยัญชนะให้ถูกต้อง เพื่อให้สามารถออกเสียงให้ได้ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษามากที่สุดและสื่อความหมายตรงตามต้องการ ซึ่งการพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษให้ชัดเจนจำเป็นต้องเข้าใจหลักการออกเสียงภาษาอังกฤษตามอวัยวะต่าง ๆ ที่ใช้ในการออกเสียง (Place of Articulation) และลักษณะการออกเสียง (Manner of Articulation)

Yiamkhanthaworn (2011) กล่าวว่า การศึกษาที่เกี่ยวกับการออกเสียง การเปล่งเสียงพูด และการทำงานของอวัยวะต่างๆที่ใช้ในการออกเสียง เรียกว่า สรีรศาสตร์ (Articulatory Phonetics) สำหรับการออกเสียงพยัญชนะในภาษาอังกฤษจะต้องใช้อวัยวะคู่หนึ่งเสมอจะเรียกอวัยวะนั้นว่า ฐานและกรรมในการออกเสียง ซึ่งพยัญชนะในภาษาอังกฤษ มี 24 หน่วยเสียง ลักษณะสำคัญของการออกเสียงพยัญชนะมี 3 ประการดังนี้

1. ฐานกรรมในการออกเสียง (Place of Articulation) คือ ฐานหรือตำแหน่งที่เกิดเสียง แบ่งเป็น

- 1) Bilabials /Labials ฐานริมฝีปากทั้งสอง เสียงที่ออกโดยอวัยวะส่วนนี้ คือ /p/ /b/ /m/
- 2) Labiodentals ฐานริมฝีปากล่างและฟันบน เสียงที่ออกโดยอวัยวะส่วนนี้ คือ /f/ /v/
- 3) Dentals ฐานฟันบนและฟันล่าง เสียงที่ออกโดยอวัยวะส่วนนี้ คือ /θ/ /ð/
- 4) Alveolars ฐานปุ่มเหงือก เสียงที่ออกโดยอวัยวะส่วนนี้ คือ /t/ /d/ /s/ /z/ /n/ /r/ /l/
- 5) Palatal-alveolars ฐานเพดาน ปากและปุ่มเหงือก เสียงที่ออกคือ /ʃ/ /tʃ/ /dʒ/
- 6) Palatals ฐานเพดานปาก เสียงที่ออกโดยอวัยวะส่วนนี้ คือ /j/
- 7) Velars ฐานลิ้นไก่ เสียงที่ออกโดยอวัยวะส่วนนี้ คือ /k/ /g/ /ŋ/ /w/
- 8) Glottals ฐานช่องคอ เสียงที่ออกโดยอวัยวะส่วนนี้ คือ h

2. ลักษณะการออกเสียง (Manner of Articulation) เป็นการระบุลักษณะหรือวิธีการออกเสียงพยัญชนะตัวนั้นๆ สามารถแบ่งลักษณะของเสียงที่ออกได้ดังนี้

- 1) เสียงกัก (Stops) หรือเสียงระเบิด (Plosives) ออกเสียงโดยปิดปากอย่างสนิท เพดานอ่อนจะถูกยกขึ้นไปเพื่อกันลมส่วนใหญ่ให้ออกมากทางปาก ลมจะถูกอัดในบริเวณที่ปิดสนิทแล้วปล่อยออกมาย่างรวดเร็ว เสียงที่เกิดลักษณะนี้ ได้แก่ /p/ /b/ /t/ /d/ /k/ /g/
- 2) เสียงกักเสียดแทรก (Affricates) ออกเสียงโดยการปิดปากอย่างสนิทกักลมไว้ชั่วคราวแล้ว ปล่อยลมออกทางปากอย่างช้าๆ เสียงที่เกิดลักษณะนี้ ได้แก่ /tʃ/ /dʒ/
- 3) เสียงเสียดแทรก (Fricatives) ออกเสียงโดยเพดานอ่อนจะถูกยกขึ้นไปเพื่อกันลมให้ออกจากปากผ่านช่องแคบๆในปาก เสียงที่เกิดลักษณะนี้ ได้แก่ /f/ /v/ /θ/ /ð/ /s/ /z/ /ʃ/ /ʒ/ /h/
- 4) เสียงนาสิก (Nasals) ออกเสียงเหมือนเสียงระเบิดทุกประการ ยกเว้นเพดานอ่อนจะตกลงมาเพื่อปล่อยให้ลมส่วนใหญ่ขึ้นไปผ่านโพรงจมูก เสียงที่เกิดลักษณะนี้ ได้แก่ /m/ /n/ /ŋ/
- 5) เสียงข้างลิ้น (Lateral) ออกเสียงโดยให้ปลายลิ้นจรดบริเวณปุ่มเหงือก เพดานอ่อนถูกยกขึ้นเพื่อกันลมให้ออกมาทางด้านข้างของลิ้น เสียงที่เกิดลักษณะนี้ ได้แก่ เสียง /l/
- 6) เสียงร้ว (Trill) ออกเสียงโดยการกระดกปลายลิ้นร้วหลายๆครั้ง เสียงที่เกิดคือ /r/
- 7) เสียงกึ่งสระ (Semi-vowels) เสียงสระที่การเคลื่อนที่ของลิ้นจากจุดที่เริ่มต้นออกเสียงไปในระหว่างที่ออกเสียง เสียงที่เกิดลักษณะนี้ ได้แก่ /w/ /j/

3. กลุ่มเสียงโฆษะ หรือเสียงก้อง (Voiced) และกลุ่มเสียงโฆษะหรือเสียงไม่ก้อง (Voiceless)

การออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษ แบ่งออกเป็น พยัญชนะเสียงก้องหรือพยัญชนะเสียงโฆษะ (Voiced) คือ การออกเสียงพยัญชนะที่ออกมากจะเป็นเสียงที่มีลมผ่านออกมากและเส้นเสียงสั่นสะเทือน พยัญชนะเสียงก้อง ภาษาอังกฤษ ได้แก่ /b/ /d/ /g/ /ŋ/ /v/ /z/ /ʒ/ /ð/ /l/ /r/ /j/ /w/ กับพยัญชนะเสียงไม่ก้องหรือพยัญชนะเสียงโฆษะ (voiceless) คือ เส้นเสียงที่กลองเสียงจะไม่สั่นสะเทือน ลมจากปอดจะผ่านกลองเสียงออกมาโดยที่เอ็นเสียงที่กลองเสียงเปิดให้ลมออกโดยไม่มีการสั่นสะเทือน ลมจะออกมาจากปากด้วยเสียงเสียดสีกับส่วนต่าง ๆ ของปาก

สำหรับงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยสนใจเฉพาะลักษณะการออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษ เสียงกัก (Stop sounds) หรือเสียงระเบิด (Plosive sounds) เพราะเป็นกลุ่มเสียงแรกในภาษาที่เด็กสามารถออกได้ตามธรรมชาติ เหมาะสมกับพัฒนาการของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และเป็นรากฐานที่สำคัญในการพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษที่ซับซ้อนในระดับที่สูงขึ้นไป

2. การสอนแบบโฟนิกส์

เป็นวิธีการสอนการอ่านและเขียนที่เน้นการเชื่อมโยงระหว่างตัวอักษรกับเสียง (Phonemes) ในภาษา โดยมุ่งให้ผู้เรียนเข้าใจว่าตัวอักษรแต่ละตัวและกลุ่มตัวอักษรเป็นตัวแทนของเสียงในคำ Eldrege (2005) กล่าวว่า โฟนิกส์ เป็นยุทธวิธีหนึ่งที่-เด็กใช้ในการสังเกตแยกแยะคำ (Word Identification) ด้วยการอาศัยวิธีการออกเสียง ซึ่งเด็กต้องมีความรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเสียงกับตัวอักษร ความสามารถในการแบ่งแยกหน่วยเสียงและความสามารถในการประสมหน่วยเสียง เพื่อออกเสียงเป็นคำ การสอนแบบโฟนิกส์มีด้วยกันหลายประเภท ส่วนใหญ่จะคำนึงถึงการอ่านออกเสียง เพื่อให้นักเรียนได้รู้จักตัวอักษรและเสียงตัวอักษร จนสามารถอ่านออกเสียงได้อย่างถูกต้อง

Fox (2008) ได้จัดประเภทของการสอนแบบโฟนิกส์ไว้ 5 ประเภท ดังนี้

1. การสอนโฟนิกส์ แบบสังเคราะห์เสียง (Synthetic Phonics) เป็นวิธีที่เริ่มจากการเรียนรู้หน่วยเสียงของตัวอักษรแต่ละตัวไปจนถึงการเรียนรู้คำทั้งหมด นักเรียนออกเสียงคำใหม่ โดยเริ่มจากการผสมเสียงของตัวอักษร เช่น นักเรียนต้องเรียนรู้เสียงตัวอักษร s เป็นตัวแทน /s/, i สัญลักษณ์ /I/ และ t สัญลักษณ์ /t/ หลังจากนั้น นักเรียนจะผสม 3 เสียงนี้ด้วยกันเพื่อจะออกเสียง /sIt/ และในการฟังคำอ่านเป็นคำว่า sit

2. การสอนโฟนิกส์ แบบวิเคราะห์เสียง (Analytic Phonics หรือ Implicit Phonics) เป็นวิธีโฟนิกส์ที่เริ่มสอนจากคำทั้งหมดแล้วนำวิเคราะห์แต่ละส่วนแล้วจึงนำกลับมาอ่านเป็นคำอีกครั้ง วิธีนี้นักเรียนจะเรียนรู้คำก่อน แล้วครูจึงสอนการวิเคราะห์เสียงในภายหลัง เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนค้นพบเสียงจากตัวอักษรด้วยตัวเองและหลีกเลี่ยงการสอนให้นักเรียนออกเสียงหน่วยเสียงแยก ๆ โดยตรง ตัวอย่างเช่น นักเรียนจะเรียนคำที่มีสระเสียงสั้นของ /æ/ คำว่า bat หลังจากนั้นครูจะเขียน bat บนกระดานและบอกให้นักเรียนใส่ใจสระ /æ/ หลังจากนั้นครู จะเขียนคำที่นักเรียนรู้แล้วว่าจะอ่านอย่างไร เช่น fan, man, Sam, bad, ham และ map ทุกคน จะพิจารณารายการคำและสรุปว่า a ตัวเดียวในคำสระเสียงสั้นใช้สัญลักษณ์แทนด้วย /æ/

3. การสอนโฟนิกส์แบบการอ่านจากสิ่งที่มีในเนื้อหาที่กำลังอ่าน (Embedded Phonics) เป็นการสอนที่ไม่ได้ระบุในวิธีโฟนิกส์จะสอนตามที่ต้องการ คือ ครูสอนแค่เสียงของตัวอักษร ที่นักเรียนกำลังอ่าน เพราะหนังสือแต่ละเล่มมีชุดคำที่แตกต่างกันและเป็นที่ทำได้ที่หลายคำนี้น่าจะมีรูปแบบของเสียงแต่ละตัวอักษร การสอนด้วยวิธีนี้ไม่สอนความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียง ตามลำดับ

4. การสอนโฟนิกส์แบบเปรียบเทียบ (Analogy Phonics) เป็นรูปแบบการเรียนที่นักเรียนสามารถทำนายคำได้และรู้วิธีในการใช้ส่วนคำต่าง ๆ หรือหน่วยคำที่เขาู้แล้ว เพื่อที่จะสามารถอ่านคำใหม่ที่มีรูปแบบเดียวกันเป็นคำในกลุ่มเดียวกัน (Word Family) เช่น กลุ่มคำ it มี sit, fit and lit ครูสอนนักเรียนออกเสียงและสะกดคำในกลุ่มคำเดียวกันและเน้นการอ่านและการเขียน เช่น คำที่มี /It/ มาจากสมาชิกกลุ่มคำ it

5. การสอนโฟนิกส์แบบการวิเคราะห์โครงสร้าง (Structural Analysis) เป็นรูปแบบการเรียนแบบวิเคราะห์โดยนักเรียน เพื่อวิเคราะห์คำยาว ๆ เป็นกลุ่มคำ สามารถดูคำออก Prefixes, Suffixes และรากคำในภาษากรีกและภาษาละติน และกลุ่มคำเหล่านี้จะมีอิทธิพลในความหมายของคำ นักเรียนเรียนพยางค์หลักต่าง ๆ พยางค์จะแทนเสียงอย่างไรในคำที่มีหลายพยางค์ เช่น dem-on-state

สำหรับการสอนแบบโฟนิกส์ ประกอบไปด้วยขั้นตอนพื้นฐานสำคัญ 3 ขั้นตอนคือ (Harris & Hodges, 1995)

1. ขั้นการสอนความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษร (Letter-Sound Correspondence) เป็นขั้นการถอดเสียงพยัญชนะและฝึกเขียนพยัญชนะ
2. ขั้นการสอนการผสมเสียงเพื่อให้เกิดการอ่าน (Blending) เป็นการผสมเสียงพยัญชนะและเรียนรู้เสียงที่มีลักษณะพิเศษ
3. ขั้นการเรียนรู้ การสร้างคำ (Word Building) การแยกแยะเสียงของพยัญชนะต่าง ๆ ในคำพยางค์ การสะกดคำและการเรียนรู้ความหมายของคำ

การสอนแบบโฟนิกส์ เป็นวิธีการสอนการอ่านและเขียนภาษาโดยเน้นความสัมพันธ์ระหว่างเสียงของตัวอักษร (Phonemes) กับสัญลักษณ์หรือตัวอักษรที่ใช้แทนเสียงนั้น (Graphemes) ในการสอนการสอนโฟนิกส์ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจว่าตัวอักษรหรือกลุ่มของตัวอักษรมีเสียงอย่างไร และเรียนรู้วิธีการรวมเสียงเหล่านั้นเพื่อสร้างคำ เมื่อนักเรียนเรียนสามารถจับคู่เสียงได้อย่างถูกต้องก็จะสามารถอ่านออกเสียงคำใหม่ ๆ ได้อย่างคล่องแคล่วและมีประสิทธิภาพ เกิดความกระตือรือร้นในการเรียนและมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษสูงขึ้น ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงมองเห็นความสำคัญที่จะพัฒนาการออกเสียงพยัญชนะต้นกักด้วยการสอนแบบโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งเป็นวิธีที่ช่วยนำไปแก้ปัญหาการออกเสียงพยัญชนะภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพและส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-experimental research) ดำเนินการทดลองแบบกลุ่มเดียวที่มีการทดสอบก่อนเรียนและทดสอบหลังเรียน (One-Group Pretest - Posttest Design) (Fitz-Gibbon & Carol, 1987, p.113) ซึ่งมีรูปแบบวิจัยดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แบบแผนการวิจัย One-Group Pretest-Posttest Design

ทดสอบก่อนเรียน	ทดลอง	ทดสอบหลังเรียน
T ₁	X	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบการวิจัย

- T₁ แทน การทดสอบก่อนเรียน
- X แทน การสอนแบบโฟนิกส์
- T₂ แทน การทดสอบหลังเรียน

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนสังข์อ่ำ อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 3 ห้อง จำนวนนักเรียน 102 คน และกลุ่มตัวอย่างได้มาด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เป็นห้องเรียนที่มีนักเรียนแบบคละความรู้ ความสามารถจนได้นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1 จำนวน 34 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การสอนแบบโฟนิกส์

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการออกเสียงพยัญชนะต้นกันในคำศัพท์ภาษาอังกฤษและความพึงพอใจต่อการสอนแบบโฟนิกส์

3. ขอบเขตเนื้อหา และเวลา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เกี่ยวกับการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้น และสระเสียงสั้น ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐานการเรียนรู้ ต.1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ตัวชี้วัด ต.1.1 ป.2/1 ปฏิบัติตามคำสั่งและคำขอร้องง่าย ๆ ที่ฟัง และ ต.1.1 ป.2/2 ระบุตัวอักษรและเสียง อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ และอ่านประโยคง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ประกอบด้วยหัวข้อย่อยเรื่อง (1) การออกเสียงพยัญชนะ A – Z (2) เรื่องการออกเสียงพยัญชนะต้น /p/, /b/, /t/, /d/, /k/, /g/ กับ สระเสียงสั้น ได้แก่ a e i o u โดยมีระยะเวลาในการวิจัย ดำเนินการในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 รวมเป็นเวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 คาบ คาบละ 1 ชั่วโมง

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

4.1 แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบโฟนิกส์ มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพดังนี้

4.1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 และหลักสูตรสถานศึกษา และเนื้อหาคำศัพท์ในบทเรียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ศึกษาแนวคิด หลักการของการออกเสียงพยัญชนะในภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์ การสอนแบบโฟนิกส์ เอกสารงานวิจัยเกี่ยวกับการสอนโฟนิกส์

4.1.2 ศึกษาและสร้างแผนการจัดการจัดการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบโฟนิกส์ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 16 แผน 16 คาบเรียน ประกอบด้วย ดังนี้ แผนที่ 1 เรื่องการออกเสียงพยัญชนะ A – Z แผนที่ 2 เรื่องการออกเสียงพยัญชนะต้น /p/, /b/ และสระ /æ/ เสียงสั้น แผนที่ 3 เรื่องการออกเสียงพยัญชนะต้น /t/, /d/ และสระ /æ/ เสียงสั้น แผนที่ 4 เรื่องการออกเสียงพยัญชนะต้น /k/, /g/ และสระ /æ/ เสียงสั้น แผนที่ 5 เรื่องการออกเสียงพยัญชนะต้น /p/, /b/ และสระ /e/ เสียงสั้น แผนที่ 6 เรื่องการออกเสียงพยัญชนะต้น /t/, /d/ และสระ /e/ เสียงสั้น แผนที่ 7 เรื่องการออกเสียงพยัญชนะต้น /k/, /g/ และสระ /e/ เสียงสั้น แผนที่ 8 เรื่องการออกเสียงพยัญชนะต้น /p/, /b/ และสระ /I/ เสียงสั้น แผนที่ 9 เรื่องการออกเสียงพยัญชนะต้น /t/, /d/ และสระ /I/ เสียงสั้น แผนที่ 10 เรื่องการออกเสียงพยัญชนะต้น /k/, /g/ และ สระ /I/ เสียงสั้น แผนที่ 11 เรื่องการออกเสียงพยัญชนะต้น /p/, /b/ และสระ /o/ เสียงสั้น แผนที่ 12 เรื่องการออกเสียงพยัญชนะต้น /t/, /d/ และสระ /o/ เสียงสั้น แผนที่ 13 เรื่องการออกเสียงพยัญชนะต้น /k/, /g/ และสระ /o/ เสียงสั้น แผนที่ 14

เรื่องการออกเสียงพยัญชนะต้น /p/, /b/ และ สระ /u/ เสียงสั้น แผนที่ 15 เรื่องการออกเสียงพยัญชนะต้น /t/, /d/ และ สระ /u/ เสียงสั้น และ แผนที่ 16 เรื่องการออกเสียงพยัญชนะต้น /k/, /g/ และ สระ /u/ เสียงสั้น รวม 16 คาบเรียน

4.1.3 นำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบและประเมินความสอดคล้ององค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ การระบุตัวชี้วัดสูงสุดประสงค์การเรียนรู้ ความตรงของเนื้อหา กระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล รวมไปถึงความถูกต้องด้านภาษา และข้อเสนอแนะต่างๆ และนำผลจากการประเมินมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยประเมินความสอดคล้องระหว่างกิจกรรมกับจุดประสงค์การเรียนรู้ พบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.67 -1.00 ซึ่งถือว่าสอดคล้องในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ สามารถนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลได้และแก้ไขปรับปรุงก่อนนำไปใช้จริงกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

4.2 แบบวัดผลการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นกักในคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียนสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพดังนี้

4.2.1 ศึกษาทฤษฎี เทคนิคและวิธีการสร้างแบบวัดผลการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นกักในคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จากเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.2.2 ศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระที่จะนำไปใช้สร้างแบบวัดผลการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นกักในคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

4.2.3 สร้างแบบวัดผลการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบปรนัยแบบถูก-ผิดจำนวน 24 ข้อ โดยกำหนดเกณฑ์ในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นกักในคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ที่ประยุกต์จากระบบภาษาศาสตร์ คือ สกกดตัวอักษรแบบโฟนิกส์และอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นถูกต้องได้ 1 คะแนน สกกดตัวอักษรแบบโฟนิกส์และอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นไม่ถูกต้องได้ 0 คะแนน

4.2.4 นำแบบวัดผลการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นกักในคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อทดสอบกับคุณลักษณะที่ต้องการวัด (Index of Item Objective Congruence: IOC) มีค่าตั้งแต่ 0.67-1.00 และได้มีนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุง จากนั้นนำไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และนำผลการทดสอบที่ได้มาหาค่าความยากง่าย (P) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.43-0.80 ถือว่าทุกข้อสามารถนำไปใช้ได้ และค่าอำนาจจำแนก (r) มีค่าตั้งแต่ 0.24-0.60 ซึ่งผ่านเกณฑ์คุณภาพขั้นต่ำคือ 0.20 ดังนั้นสามารถนำไปใช้ได้ทุกข้อ (Srisa-at, 2010, p. 81) แล้วนำไปทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ โดยใช้สูตร KR - 20 ของ Kuder-Richardson ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.74

4.2.5 นำแบบวัดผลการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นกักในคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปใช้จริงกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

4.3 แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

4.3.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ เพื่อกำหนดกรอบของเนื้อหา

4.3.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วน (Rating Scale) 5 ระดับ ได้แก่ 5 4 3 2 1 ความหมายว่า มีความพึงพอใจระดับมากที่สุด ระดับมาก ระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด

ตามลำดับ จำนวน 10 ข้อ (Thaweerat, 2000, p. 107)

4.3.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน วิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) พบว่า มีค่าความสอดคล้องอยู่ที่ 0.67- 1.00 อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่ใช้ได้ และนำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน นำผลที่ได้มาหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) มีค่าเท่ากับ 0.70 ถือว่าสามารถนำไปใช้ได้

4.3.4 ผลการให้คะแนนที่ได้จากการประเมิน นำมาทำการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำมาเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้ (Srisa-at, 2013, p. 103) ดังนี้ ค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย และค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

5.1 ผู้วิจัยชี้แจงเกี่ยวกับข้อตกลงในการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษด้วยการสอนแบบโฟนิกส์กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบวัดผลการอ่านออกเสียงพยางค์ต้นกักในคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (Pre-test) ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพและปรับปรุงแก้ไขแล้ว

5.2 ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการออกเสียงพยางค์ต้นกักในคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบโฟนิกส์จำนวน 16 แผน 16 คาบเรียน ตามโครงสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

5.3 ดำเนินการทดสอบวัดความสามารถในการออกเสียงพยางค์ต้นกักในคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยแบบวัดผลการอ่านออกเสียงพยางค์ต้นกักในคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (Post-test) อีกครั้ง หลังจากจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้เสร็จสิ้น เพื่อทดสอบว่านักเรียนมีพัฒนาการในการการอ่านออกเสียงพยางค์ต้นภาษาอังกฤษมากขึ้นเพียงใด

5.4 สอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการสอนแบบโฟนิกส์ โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจที่คณะผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

5.5 นำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบการอ่านออกเสียงพยางค์ต้นกักในคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนเรียน หลังเรียนและผลการสอบถามความพึงพอใจหลังจัดการเรียนรู้มาวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผล

6. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

6.1 วิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถการอ่านออกเสียงพยางค์ต้นกักในคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ โดยการทดสอบค่าทีแบบไม่อิสระ (t-test แบบ Dependent Sample)

6.2 วิเคราะห์หาคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ โดยใช้สูตรคะแนนพัฒนาการและแปลผลคะแนนตามเกณฑ์ระดับพัฒนาการ โดยใช้เกณฑ์ของ Kanchanawasi (2014) ดังตารางที่ 2

$$\text{สูตร} \quad \text{คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์} = \frac{\text{คะแนนหลังเรียน} - \text{คะแนนก่อนเรียน}}{\text{คะแนนเต็ม} - \text{คะแนนก่อนเรียน}} \times 100$$

ตารางที่ 2 เกณฑ์คะแนนพัฒนาการเทียบระดับพัฒนาการ

คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์	ระดับพัฒนาการ
76 - 100	พัฒนาการระดับสูงมาก
51 - 75	พัฒนาการระดับสูง
26 - 50	พัฒนาการระดับปานกลาง
0 - 25	พัฒนาการระดับต้น

6.3 วิเคราะห์ผลการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการสอนแบบโฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นกักในคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนเรียนและหลังเรียนรู้ด้วยการสอนแบบโฟนิกส์ ดังแสดงตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นกักในคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนเรียนและหลังเรียนรู้ด้วยการสอนแบบโฟนิกส์

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	\bar{x}	S.D.	t	p
ก่อนเรียน	34	24	1.40	1.70	28.32	0.00*
หลังเรียน	34	24	21.0	2.30		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

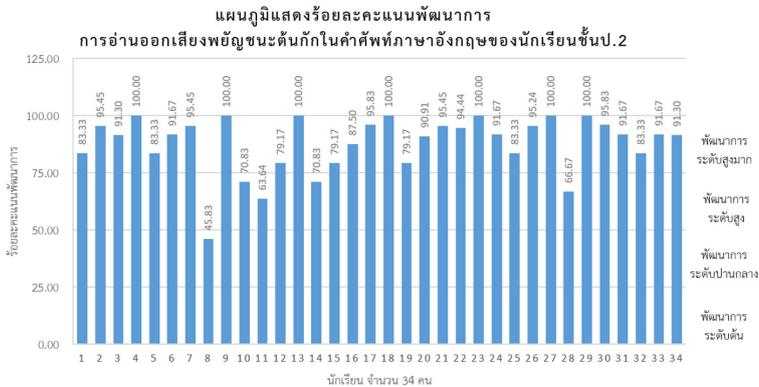
จากตารางที่ 2 พบว่า การทดสอบก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.40 คะแนน และ 21.00 คะแนน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นกักในคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนรู้ด้วยการสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการศึกษาพัฒนาการในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นกักในคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผ่านการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบโฟนิกส์ ดังแสดงตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนที่มีระดับคะแนนพัฒนาการในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นกักในคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผ่านการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบ โฟนิิกส์ จำแนกตามระดับพัฒนาการ

เกณฑ์คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์	ระดับพัฒนาการ	จำนวนนักเรียน (คน)	ร้อยละ
76 – 100	พัฒนาการระดับสูงมาก	29	85.29
51 – 75	พัฒนาการระดับสูง	4	11.77
26 – 50	พัฒนาการระดับกลาง	1	2.94
0 - 25	พัฒนาการระดับต้น	0	0
รวม		34	100.00

จากตารางที่ 4 พบว่า คะแนนพัฒนาการในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นกักในคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผ่านการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบโฟนิิกส์ พบว่า นักเรียนมีพัฒนาการในระดับต่างๆ คือ มีนักเรียน จำนวน 29 คน มีพัฒนาการระดับสูงมาก คิดเป็นร้อยละ 85.29 มีนักเรียนจำนวน 4 คน มีพัฒนาการระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 11.77 และมีนักเรียนจำนวน 1 คน มีพัฒนาการระดับกลาง คิดเป็น ร้อยละ 2.94 และไม่พบกลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนอยู่ในพัฒนาการระดับต้น ดังภาพที่ 1 แผนภูมิแสดงร้อยละพัฒนาการในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นกักในคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เป็นรายบุคคล จำนวน 34 คน

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นกักในคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ดังแสดงตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการสอนแบบโฟนิกส์

รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	ระดับ ความพึงพอใจ
1. การจัดกิจกรรมการสอนแบบโฟนิกส์มีเนื้อหาน่าสนใจและช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนมากขึ้น	4.18	1.06	มาก
2. นักเรียนสามารถอ่านคำศัพท์ได้โดยใช้กิจกรรมการสอนแบบโฟนิกส์	4.24	1.18	มาก
3. การสอนแบบโฟนิกส์ช่วยให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคยได้	3.82	1.45	มาก
4. นักเรียนต้องการเรียนรู้โดยใช้การจัดกิจกรรมการสอนแบบโฟนิกส์	4.35	1.04	มาก
5. คำศัพท์ที่ใช้ในการสอนแบบโฟนิกส์ไม่ยากเกินไป	4.74	1.71	มากที่สุด
6. นักเรียนสนุกกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบโฟนิกส์	4.56	0.89	มากที่สุด
7. กิจกรรมการสอนแบบโฟนิกส์มีความหลากหลาย	4.21	1.04	มาก
8. กิจกรรมการสอนแบบโฟนิกส์ช่วยให้นักเรียนอ่านออกเสียงได้	4.35	0.95	มาก
9. ภาพประกอบกิจกรรมการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ มีสีสันน่าสนใจ	4.18	1.09	มาก
10. ภาพประกอบกิจกรรมการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ช่วยให้นักเรียนเข้าใจความหมายได้ง่ายมากขึ้น	4.00	1.26	มาก
รวมเฉลี่ย	4.26	1.16	มาก

จากตารางที่ 5 พบว่า ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการสอนแบบโฟนิกส์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.26$, S.D. = 1.16) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า หัวข้อที่ได้รับค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 5 คำศัพท์ที่ใช้ในการสอนแบบโฟนิกส์ไม่ยากเกินไป มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.74$, S.D. = 0) รองลงมาคือ ข้อ 6 นักเรียนสนุกกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.56$, S.D. = 0.89) และหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ข้อ 3 การสอนแบบโฟนิกส์ช่วยให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคยได้ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 3.82$, S.D. = 1.45) ตามลำดับ

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

1. จากผลการวิจัยพบว่า ความสามารถการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นกัก (Plosive sounds) ในคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนรู้ด้วยการสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นผลมาจากการสอนแบบโฟนิกส์แบบสร้างคำ (Synthetic phonics) ที่วางแผนอย่างเป็นขั้นตอน โดยเริ่มจากการให้นักเรียนเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างรูปพยัญชนะแต่ละตัวตั้งแต่ A-Z แล้วจึงให้นักเรียนเรียนรู้ถึงความสัมพันธ์ระหว่างรูปสระกับเสียงสระกับเสียงสระ ตามด้วยสอนฝึกออกเสียงพยัญชนะต้นเสียงกัก (Stops) หรือเสียง

ระเบิด (Plosives) ได้แก่ /p/, /b/, /t/, /d/, /k/, /g/ ซึ่งเป็นเสียงกลุ่มเสียงแรกที่เด็กสามารถออกเสียงได้ตามธรรมชาติ (McLeod & Crowe, 2018) จากนั้นจึงสอนให้นักเรียนจับคู่พยัญชนะกักที่มีฐานกรณ์เดียวกัน แต่มีความแตกต่างกันตรงที่มีเสียงกัก ไม่ก้องกับเสียงกักก้อง เช่น เสียง /p/ (เสียงกักไม่ก้อง) กับคู่เสียง /b/ (เสียงกักก้อง) จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจความแตกต่างของเสียงได้อย่างชัดเจนขึ้น นอกจากนี้ การสอนกระบวนการการผสมเสียงของตัวอักษรกับเสียงสระ a, e, i, o, u แบบเป็นขั้นตอน เช่น “b” /b/ + “a” /æ/ + “d” /d/ = “bad” (“b” อ่านว่า /b/, “a” อ่านว่า /æ/ และ “d” อ่านว่า /d/ เมื่อนำมาผสมกัน จะได้คำว่า “dad”) ทำให้นักเรียนสามารถถอดรหัสและออกเสียงคำใหม่ได้ด้วยตัวเอง

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Suriyamonthon, Adiphatthanon & Saengsin (2018) ที่พบว่า หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงและสะกดคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง รวมทั้งยังสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ซึ่งมีองค์ประกอบของหน่วยเสียงที่คล้ายกับคำศัพท์ที่เคยเรียนมาแล้วได้ แม้ว่าจะไม่เคยเรียนมาก่อน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Wannakam (2021) ศึกษาผลการใช้วิธีสอนโฟนิกส์ในการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และงานวิจัยของ Phonpitak (2023) พบว่าการสอนแบบโฟนิกส์สามารถพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 1 ให้ดียิ่งขึ้นและส่งผลให้นักเรียนมีความมั่นใจในการอ่านออกเสียงเพิ่มขึ้นจากเดิมและเห็นความสำคัญต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ นำไปสู่การสร้างเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาตรงตามความมุ่งหมายของรายวิชาในกลุ่มต่างภาษาประเทศ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2. จากผลการวิจัย คณะนักพัฒนาการในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นกัก (Plosive sounds) ในคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผ่านการเรียนรู้ด้วยการสอนแบบโฟนิกส์มีพัฒนาการในระดับต่าง ๆ พบว่า มีนักเรียนจำนวน 29 คน มีพัฒนาการระดับสูงมาก คิดเป็นร้อยละ 85.29 มีนักเรียนจำนวน 4 คน มีพัฒนาการระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 11.77 และมีนักเรียนจำนวน 1 คน มีพัฒนาการระดับกลาง คิดเป็นร้อยละ 2.94 จะเห็นได้ว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ส่วนใหญ่มีพัฒนาการในการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นกัก (Plosive sounds) ในคำศัพท์ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับสูงมาก นั่นเป็นเพราะก่อนเรียนนักเรียนอาจมีความสับสนเกี่ยวกับการออกเสียงตามพยัญชนะ หรือยังไม่สามารถออกเสียงตามพยัญชนะแต่ละตัวได้ และเมื่อได้เรียนรู้จากการสอนแบบโฟนิกส์ ถอดรหัสเสียงของพยัญชนะแต่ละตัว โดยแต่ละคาบเรียนจะเน้นเฉพาะพยัญชนะเสียงกักจำนวนครั้งละ 2 ตัวอักษร และผสมเสียงสระ จนสามารถอ่านออกเสียงเป็นคำได้ การสะกดคำด้วยการสอนแบบโฟนิกส์ ไม่ได้เน้นการท่องจำพยัญชนะ แต่จะเป็นการเล่นเสียงและฝึกผสมคำให้ถูกต้อง พร้อมการอ่านออกเสียง เมื่อฝึกบ่อย ๆ จนนักเรียนเข้าใจและซึมซับเสียงของพยัญชนะ จนนักเรียนสามารถอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นกักได้อย่างถูกต้อง สอดคล้องกับ Huey (1912, pp.241-266) กล่าวว่า วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ เป็นวิธีตามหลักตรรกวิทยาที่สอนอ่านคำที่ออกเสียงเหมือนกัน ถ้าเปลี่ยนเป็นพยัญชนะอื่นมาประสมก็จะออกเสียงเดียวกัน เป็นวิธีสอนที่จัดลำดับความยากง่ายและมีความสมบูรณ์ในตัว โดยคำนึงถึงส่วนเบื้องต้นของเสียงและการนำไปใช้ออกเสียงคำ นอกจากนี้ ผลคะแนนพัฒนาการของนักเรียนที่มีระดับสูงมากจำนวนมาก ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Kanchanawasi (2013, p.165) กล่าวว่า พัฒนาการทางการเรียนรู้จะเพิ่มขึ้นและสูงขึ้นในช่วงปลาย เนื่องจากนักเรียนเกิดการเรียนรู้ฝึกฝนและพัฒนาทักษะความสามารถจากการลงมือปฏิบัติ ส่งผลให้นักเรียนมีพัฒนาการทางด้านความรู้ความสามารถตรงตามจุดมุ่งหมาย

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นกักในคำศัพท์ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.26, S.D. = 1.16$) หัวข้อที่ได้รับค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ คำศัพท์ที่ใช้ในการสอนแบบโฟนิกส์ไม่ยากเกินไป รองลงมาคือนักเรียนสนุกกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ และนักเรียนต้องการเรียนรู้โดยใช้การจัดกิจกรรมการสอนแบบโฟนิกส์ สะท้อนให้เห็นว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกัน ช่วยให้นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง โดยกิจกรรมการเรียนรู้ที่นำมาใช้สามารถดึงดูดความสนใจและสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่สนุกสนาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Wilairat & Phianchana (2022) ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ในระดับมากที่สุด และงานวิจัยของ Manoondawee & Boonrat (2023) ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการออกเสียงคำภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับมีความพึงพอใจมากทั้งในด้านเนื้อหา ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ และด้านการจัดกิจกรรม และช่วยให้นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษได้

References

- Busaba P. & Duangkhamnoi S. (2022). The Development of 4th Grade Students' English Pronunciation Capacity through the Phonics Instruction. **Phimoldhamma Research Institute Journal**, 9 (2), 95-112. (In Thai)
- Eldredge, J. Lloyd. (2005). **Teach Decoding: Why and How**. (2nded.) Pearson Merrill Prentice Hall.
- Fitz - Gibbon & Carol, T. (1987). **How to Design a Program Evaluation**. Sage. (In Thai)
- Fox, B.J. (2008). **Word Identification Strategies**. Pearson Education.
- Harris, T. & Hodges, R. (Eds.) (1995). **The literacy dictionary**. International Reading Association.
- Huey, E. B. (1912). **The Psychology and Pedagogy of Reading**. Macmillan.
- Kanchanawasi S. (2013). **Traditional test theory**. (7th ed.) Chulalongkorn University Printing House. (In Thai)
- Kanchanawasi S. (2014). Calculation of development scores (Gain Scores). **Journal of the Social Science Research Association of Thailand**, 1 (1), 1-20. (In Thai)

- Lee C.C., Jhang Y., Relyea G., Chen L.M. & Oller D.K. (2018). Babbling development as seen in canonical babbling ratios: A naturalistic evaluation of all-day recordings. **Infant Behavior & Development, 50**, 140–153.
- Manoondawee S. & Boonrat A. (2023). Developing the ability to read aloud English words by using phonics teaching and learning management of grade 6. **SSRU Journal of Public Administration, 6** (1), 35-48. (In Thai)
- McLeod, S., & Crowe, K. (2018). Children’s consonant acquisition in 27 languages: A cross-linguistic review. **American Journal of Speech-Language Pathology, 27** (4), 1546–1571.
- Methawong K. (2020). **Development of English reading ability using phonics teaching method with an application for Grade 5 Students of Banpalao school** [Master’s thesis]. Uttaradit Rajabhat University. (In Thai)
- Ministry of Education. (2008). **Basic Education Core Curriculum 2008**. Agricultural Cooperative Printing House of Thailand. (In Thai)
- Oller D.K. (2000). **The Emergence of the Speech Capacity**. Psychology Press.
- Phonpitak N. (2023). **English pronunciation skill development by use of the phonics method of grade 1 students** [Master’s thesis]. Mahasarakham University. (In Thai)
- Rojanarattanadamrong C.R. (2017). Phonics teaching methods. **Encyclopedia of Education, Faculty of Education, Srinakharinwirot University, 52**, 47-55. (In Thai)
- Srisa-at B. (2010). **Preliminary research**. (8th ed.) Suwiryayan. (In Thai)
- Srisa-at B. (2013). **Preliminary research**. (9th ed.) Suwiryayan. (In Thai)
- Suriyamonthon N., Adiphatthan N. and Saengsin N. (2018). Using phonics method to promote English pronunciation and vocabulary knowledge among grade 1 students. **Journal of Nakhon Phanom University, 8** (2) (In Thai).
- Thaweerat P. (2010). **Research methods in behavioral and social sciences**. SWU. (In Thai)
- Wannakam P. (2021). **The effects of phonics teaching method to enhance communication skills of grade 4**. [Independent Study]. Naresuan University. (In Thai)

Webster, N. (1908). **The Elementary Spelling Book**. American book company.

Wilairat C. & Phianchana T. (2022). The development of grade 1 students' English pronunciation proficiency through phonics instruction. **Journal of Educational Review**, 9 (3), 502-513. (In Thai)

Yiamkhanthaworn S. (2011). **Phonetics in the teaching documents for the introductory linguistics course**. Sukhothai Thammathirat University Press. (In Thai)

